

```
«ustawienia_globalne, echo = FALSE >>= library(knitr)library(xtable)pakietdotworzeniatabelwfor  
opts_chunkset(fig.align='center', fig.pos='H') @
```

Metody Monte Carlo

Raport 1

Autor: Anna Bonikowska

17.03.2024

Spis treści

1	Problem 1 – Generator kongruencyjny	2
2	Problem 2 – Generator standardowy w R	6
3	Problem 3 – Symulacja dyskretnych zmiennych losowych	9

1 Problem 1 – Generator kongruencyjny

- Zaimplementuj liniowy generator kongruencyjny liczb pseudolosowych x_1, x_2, \dots :

$$(s_0 = 1) \quad s_n = as_{n-1} \bmod m; \quad x_n = s_n/m, \quad n = 1, 2, \dots, \text{gdzie}$$

$$\text{i } m = 37, a = 19,$$

$$\text{ii } m = 2^{31} - 1, a = 39373.$$

- Sprawdź empirycznie, jaki okres ma pierwszy z tych generatorów.
- Narysuj 50 kolejnych liczb pseudolosowych j.w. jako punkty na odcinku jednostkowym. Narysuj histogram. Skomentuj rysunek.
- Narysuj 50 kolejnych par liczb pseudolosowych j.w. jako punkty na kwadracie jednostkowym. Skomentuj rysunek.

Rozwiązanie:

```

•
#ogólna funkcja generatorów liniowych
f <- function(a,m,n){
  s<- c(1)

  for( i in 1:n){

    k<-s[length(s)]
    s<-c(s, (a*k)%m)
  }

  xn<-s/m

  return(xn[])
}

#zaimplementowane poszczególne generatory
generator1<-f(19,37,50)
generator2<-f(39373,2**31 -1,50)

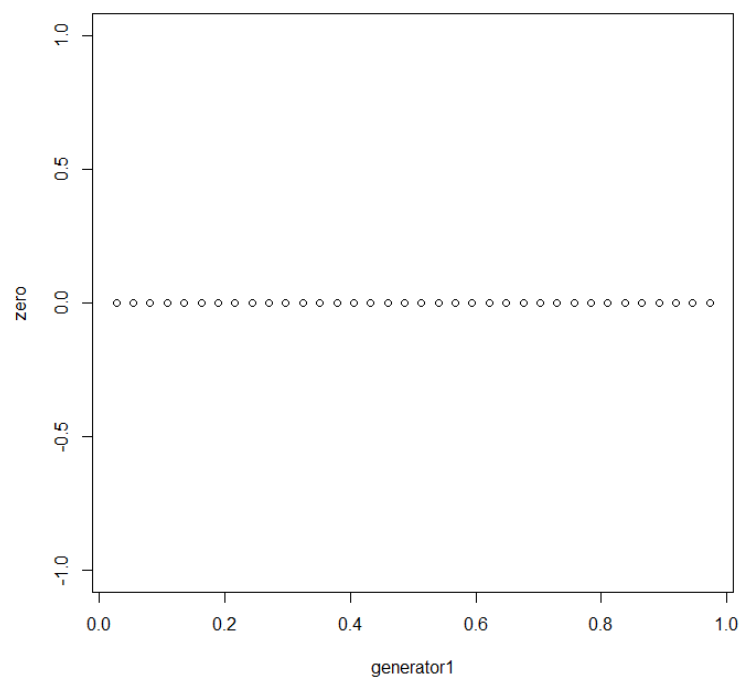
```

- pierwszy generator ma okres 37
- #generowanie punktów na odcinku

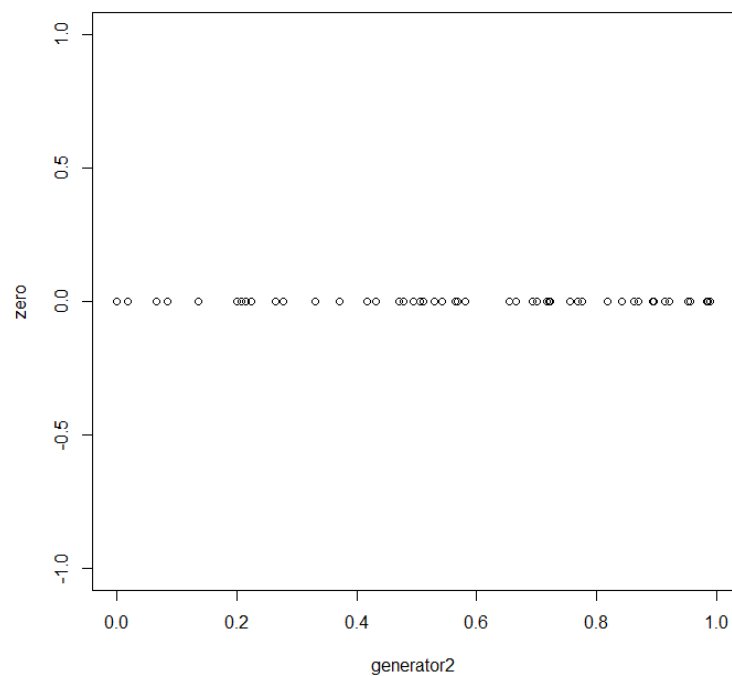

```
zero <- rep(0,51)
```

```
plot(generator1,zero)
```

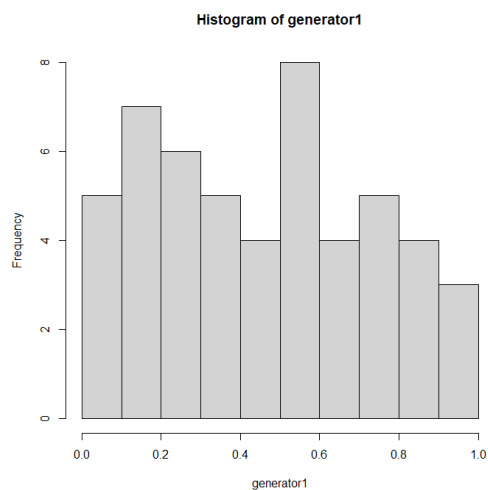
```
plot(generator2,zero)
```


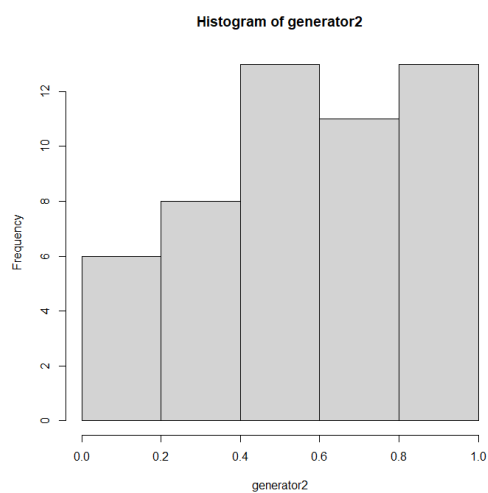
Rysunek 1: Generator 1 punkty na odcinku. Punkty są rozłożone w sposób regularny, co może oznaczać że nie jest to dobry generator liczb losowych

Rysunek 2: Generator 1 punkty na odcinku. Punkty są rozłożone w sposób nieregularny, co może oznaczać że jest to dobry generator liczb losowych

Rysunek 3: Histogram generatora 1. Wygląda dobrze.

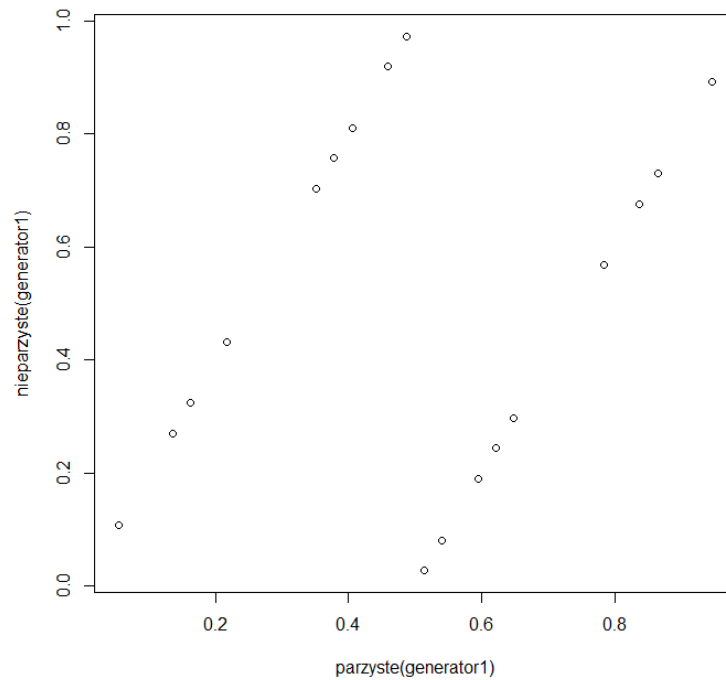

Rysunek 4: Histogram generatora 2. Wygląda dobrze.

```
#generowanie histogramów  
hist(generator1)  
hist(generator2)
```

- #generowanie liczb pseudolosowych jako punkty na kwadracie

```
parzyste <- function(x){  
  
  k<-length(x)  
  h<-x[2]  
  a<-c(h)  
  
  for(i in 2:(k/2)){  
    a<-c(a,x[2*i])  
  }  
}
```


Rysunek 5: Generator 1 jako punkty na kwadracie. Punkty tworzą linie. Nie wygląda to dobrze

```

    return(a[])
}

nieparzyste <- function(x){

  k<-length(x)
  h<-x[1]
  a<-c(h)

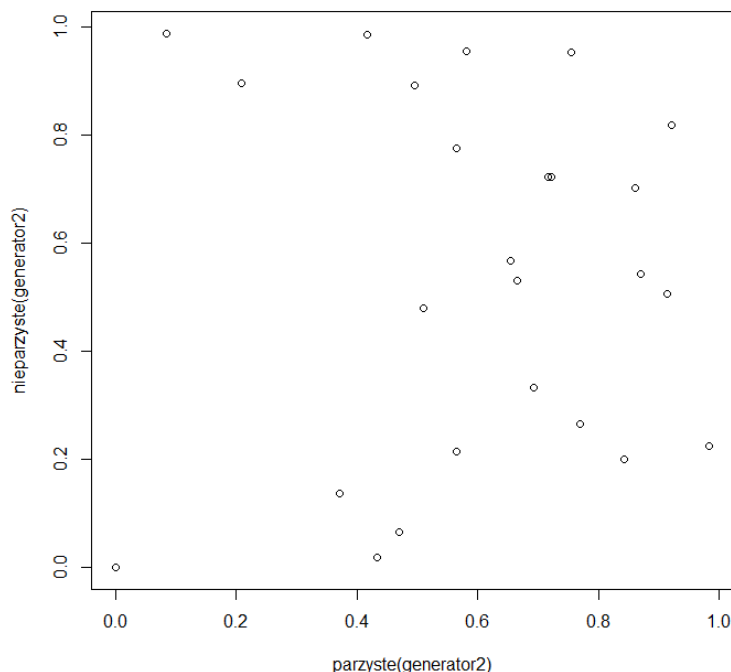
  for(i in 2:(k/2)){
    a<-c(a,x[2*i - 1])
  }

  return(a[])
}

generator1<-f(19,37,50)
generator2<-f(39373,2**31 -1,50)

plot(parzyste(generator1),nieparzyste(generator1))
plot(parzyste(generator2),nieparzyste(generator2))

```


Rysunek 6: Generator 2 jako punkty na kwadracie. Punkty wyglądają losowo czyli może to być dobry generator

2 Problem 2 – Generator standardowy w R

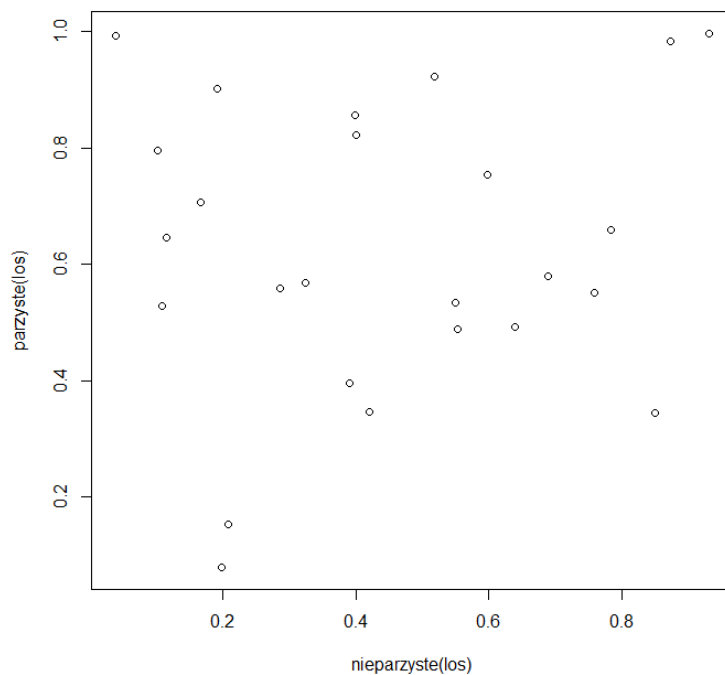
- Narysuj 50 kolejnych par liczb pseudolosowych jako punkty na kwadracie jednostkowym dla standardowego generatora zaimplementowanego w pakiecie R.
- Czy otrzymane pary liczb pseudolosowych mają rozkład jednostajny na kwadracie $[0, 1]^2$? Zaproponuj, jak to weryfikować. W jaki sposób ta własność łączy się z własnością niezależności kolejnych liczb?
- Jak inicjować obliczenia, żeby za każdym razem otrzymywać ten sam ciąg 50-ciu par? Czy taka powtarzalność (replikowalność) jest sprzeczna z ideą symulacji pseudolosowych?

Rozwiązanie:

- #generowanie 50 par pseudolosowych liczb za pomocą wbudowanego generatora

```
los <- runif(100)
```

```
plot(nieparzyste(los), parzyste(los))
```
 - Moim pomysłem na sprawdzenie czy jest to rozkład jednostajny na kwadracie jest sprawdzenie czy w każdej ćwiartce jest tyle samo punktów, Bo wtedy będzie to oznaczać że ma to podobny rozkład jak rozkład jednostajny.
- #sprawdzanie czy w każdej ćwiartce jest tyle samo punktów

Rysunek 7: Wbudowany generator losowy jako punkty losowe na kwadracie

```
x <- runif(1000)
```

```
spr_rozk <- function(x,y){
```

```
  kx<-length(x)
```

```
  ky<-length(y)
```

```
  a<-0
```

```
  b<-0
```

```
  c<-0
```

```
  d<-0
```

```
  for(i in 1:kx){
```

```
    for( j in 1:ky){
```

```
      if( x[i]<(1/2) & y[j]<(1/2)){
```

```
        a<-a+1
```

```
      }
```

```
      if( x[i]>(1/2) & y[j]<(1/2)){
```

```
        b<-b+1
```

```
      }
```

```
        if( x[i]<(1/2) & y[j]>(1/2)){
            c<-c+1
        }

        if( x[i]>(1/2) & y[j]>(1/2)){
            d<-d+1
        }

    }

}
return(c(a,b,c,d))
}

spr_rozk(parzyste(x),nieparzyste(x))
```

Po kilku próbach wychodzi że w kazdej ćwiartce jest mniejwięcej tyle samo punktów czyli jest to tożkład jednostajny na kwadracie

Ta własność łączy się z niezależnością kolejnych liczb, bo dzięki niej kolejne liczby nie wpływają na siebie.

- Za pomocą funkcji `set.seed(3)` za każdym razem możemy otrzymywać te same wyniki.

3 Problem 3 – Symulacja dyskretnych zmiennych losowych

- Napisz generator liczb losowych o rozkładzie dwupunktowym: $\mathbb{P}(X = 1) = p$, $\mathbb{P}(X = 0) = 1 - p$, gdzie $p \in [0, 1]$.
- Napisz generator liczb losowych dla rozkładu dwumianowego. Narysuj histogram dla próby (prostej) z tego rozkładu.
- Napisz generator dla rozkładu Poissona. Wykonaj odrębnie obliczenia przygotowawcze. Działanie generatora sprawdź poprzez analizę histogramów lub w inny sposób.

Rozwiązanie:

- Generator rozkładu dwupunktowego

```
# p- prawdopodobienstwo z przedziału [0,1]
#n ilosc generowanych liczb
generator_dwupunktowy<-function(p,n){

  x<-c()

  y<-runif(n)

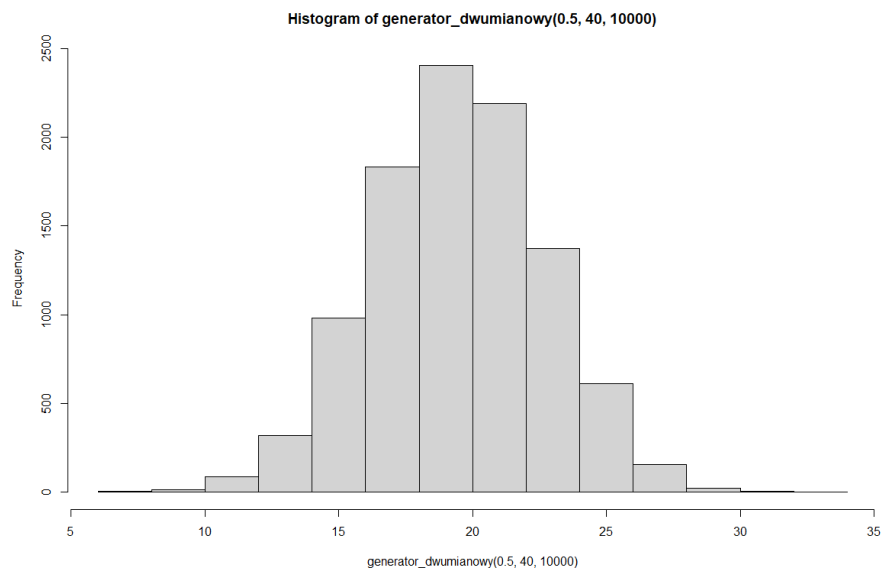
  for(i in 1:n){
    if(y[i]<=p){
      x<-c(x,1)
    }else{
      x<-c(x,0)
    }
  }

  return(x[])
}
```

- Generator rozkładu dwumianowego

```
#p pojedyncze prawdopodobienstwo
#n ilosc sukcesów
# ilosc ilosc generowanych liczb
generator_dwumianowy<- function(p,n, ilosc){

  x<-generator_dwupunktowy(p,ilosc)
```


Rysunek 8: Histogram generatora dwumianowego gdy $p=0.5$, $n=40$.

```
for(i in 2:n){
  x<- x+ generator_dwupunktowy(p,ilosc)
}

return(x[])
}
generator_dwumianowy(0.2,9,1000)
```

- Generator rozkładu Poissona

```
#lam - lambda parametr który zmieniamy w tym rozkładzie
# ilość generowanych liczb
generator_poisson <- function(lam, n){

  e<- exp(-lam)

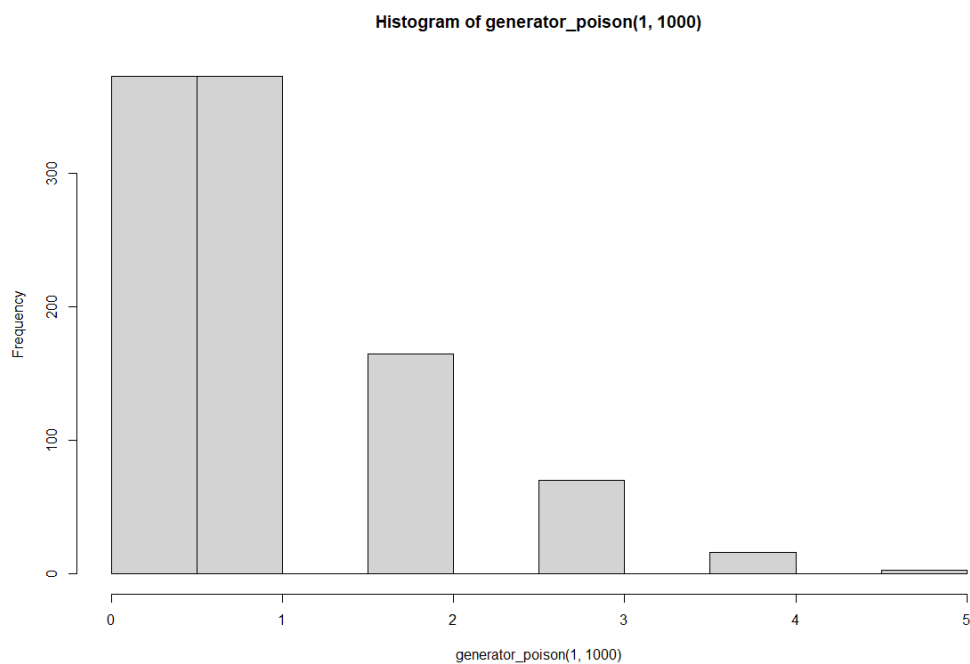
  p<-e

  S <- p

  x<-runif(n)

  wynik<-c()

  for(i in 1:n){
```


Rysunek 9: Histogram generatora Poissona gdy parametr $\lambda=1$.

```
p<- e
S <- p
k<- 0

while(S<x[i]){
  p<- p*(lam/(k+1))
  S<-S+p
  k<- k+1
}

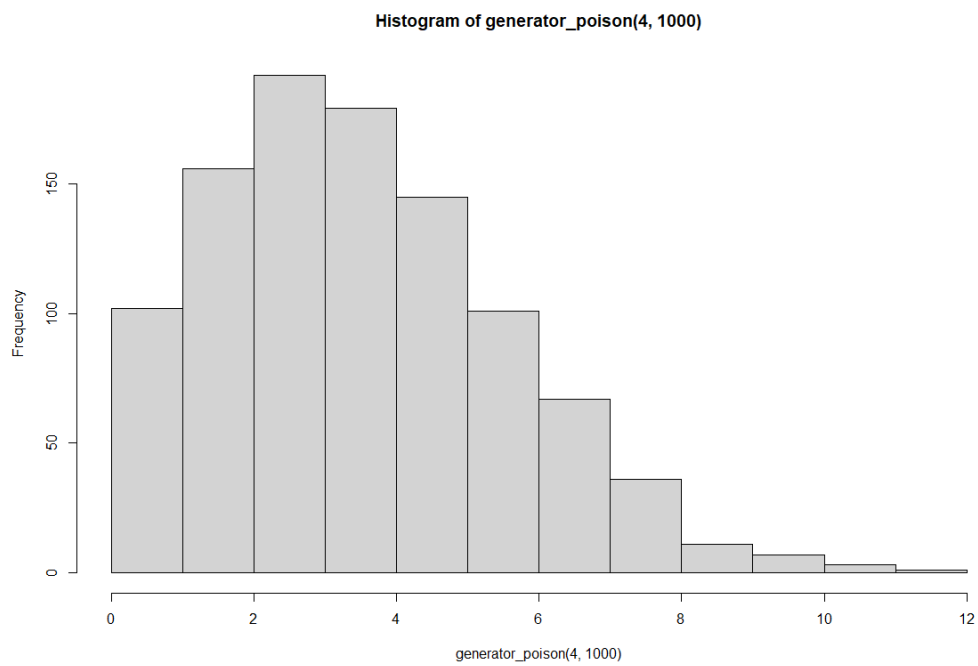
wynik<-c(wynik,k)

}

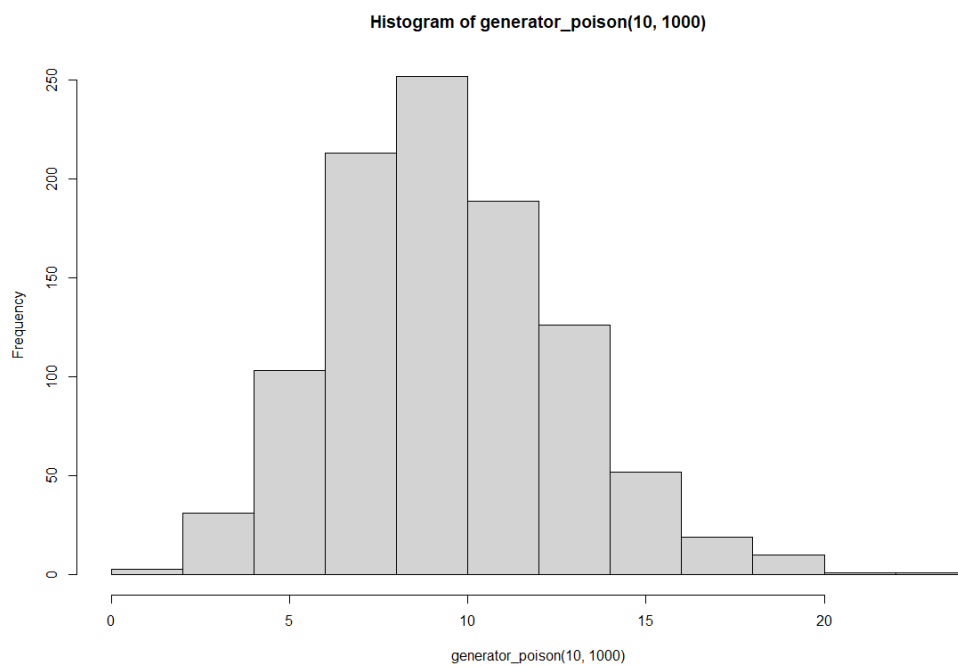
return(wynik[])

}
```

Histogramy odpowiadają rozkładowi Poissona więc mój generator jest dobry

Rysunek 10: Histogram generatora Poissona gdy parametr $\lambda=4$.

Rysunek 11: Histogram generatora Poissona gdy parametr $\lambda=10$.